

Här är sidor för dig som är upp till 15 år. Vi vill gärna att du medverkar på de här sidorna!
Du kanske till exempel har något spännande djurminne, ett alldeles eget favoritdjur eller ett superbra djurtips?
Skriv och berätta! Skicka gärna med foton och teckningar också.
Glöm inte att uppge ditt namn och adress.

Läger i Borås djurpark 2009

Nu är det snart ny vår och sommar vilket innebär nya läger för alla blå stjärnor, bland annat i Borås djurpark. Vi blickar tillbaka hur lägret var 2009 och jag tror många längtar dit till sommaren 2010.

★ Vi kanske är många som tror att en djurpark finns för att vi besökare ska ha något roligt att titta på, men så är det ju inte. Parkerna och dess personal runt om i världen har ju en så mycket viktigare uppgift att fylla med att bevara djurarter till eftervärlden, att få fler att överleva genom att ge den bästa vård som tänkas kan och en chans till ett bra liv.

Tänk att det finns en särskild koordinatör som kan sin djurart och ser till att djur flyttas mellan de olika parkerna runt om i världen för att de ska para sig och få ungar som växer upp till fina djur som sedan i sin tur kan få nya ungar.

Nu har djurparkens elefant-hane Kibo gjort sitt och ska flytta till England till hösten och så småningom föds här en ny liten elefant.

Vi går också och väntar på en ny tiger. Så här ser det ut hela tiden – parkerna hjälper varandra med att bevara djurarter.

Sälen Attle

Lägerdeltagarna fick vara med om mycket roligt. Ett av dessa lärorika pass var när det var dags att möta djurparksveterinären Fredrike Ritter.

Hon mötte oss vid entrén och medan vi vandrade runt berättade hon om de olika djuren, vad som kan hända och hur man sköter om dem om de skulle bli sjuka.

Först stod vi och försökte skilja ut flamingon som hade ont i ett ben, men vi såg bara många ben och ingen som haltade.

Vi gick upp till mitten av parken och satte oss på terrassen och fick höra alla möjliga roliga och mindre roliga händelser om

vad som hänt i parken under de senaste åren.

Tänk själv att vara ute och gå på stan en sen natt och plötsligt träffa på sälen Attle. Han hade helt enkelt rymt och hasat sig längs järnvägsspåret in till stan.

Tror ni att polisen trodde på mannen som ringde och sade att här finns en säl? Jo, visst var det sanning och djurparkens Lena fick rycka ut och hämta hem Attle som blev överlycklig när hon kom.

Även en järv och en lokatt var ute på rymmen och det var under lång tid.

Ja, så det är mycket som kan hända i en park med vilda djur.

Föreställ er också hur det skulle vara att sitta i ett väntrum på ett djursjukhus och det plötsligt kommer ett stort sovande lejon inbärandes av djurvårdare.

En säl fick ont i magen och

fick också föras till djursjukhuset och där visade det sig att det fanns mycket smästen i magen. Det blev en operation och sedan mädde sälen bra igen.

– Det är ett spännande liv att jobba med djur, sade Fredrike.

Vi hade gärna suttit där hela natten och lyssnat på allt hon hade att berätta, men en ny dag väntade oss.

Prova på zooliv

En av dagarna fick vi prova på zooliv, vilket innebar att vi skulle mata och städa åt djuren.

Pingvinen skulle ha vitaminer i sin fisk, björnarna skulle ha grönsaker och isglass (hundmat, fisk och vatten som gruppen fryst in dagen innan).

Zebamangusterna skulle ha larver och kafferbufflarna ville ha en ren bädd. Vi fick också vara med och göra i ordning

kvällsmat till elefanterna, hö skulle hissas upp i hönätet och vi gömde russin i höhögar på golvet.

Nattvandring

Klockan är nio på kvällen och vi står nu utanför grindarna till parken och väntar på Lena som ska ta oss runt på en nattlig tur bland halvsovande djur. Vi smyger runt och tittar på djuren och får se det som många inte får se. Elefanter som står och äter ur sina hösäcker och giraffer som far upp för att vi väcker dem. Aporna tittar halvsovandes på oss och undrar vad vi gör där så sent. Tre vargungar diar sin mamma.

Sedan tittar vi på lejonen som ligger och halvslöar och går in i gången dit de brukar gå när de ska till sina burar. Och då plötsligt, slår och morrar lejonhan-

nen när han hör att vi går innanför stålporten. Då var det många som blev lite rädda. Tänk er själva att titta ut genom ett galler och se ett morrarande lejon några centimeter utanför som vill in ... men vi var alla modiga och kröp vidare tills vi kom till den stora buren där vi själva kunde leka modiga små lejon. Vi fick också gå över staketet och smyga på stigen som ledde till noshörningarna och "nästan" klappa på dem.

Ja, den natten var en stor upplevelse som många av oss inte har varit med om innan eller kommer att få göra igen.

Strax innan midnatt är vi åter i våra stugor och nu somnar alla gott.

TEXT: MARIE, CAROLINE, JILL, INGRID, KENNET OCH ANNIKA

FOTO: JILL STEINMETZ